

REVISTA VALLESANA

PERIODICO SEMANAL

SUSCRIPCIÓN. 1'50 pesetas trimesre
Número suelto: 10 céntimos.

REDACCIÓN: Calle Corró, 9
ADMINISTRACION: Calle Nueva, 18

ESPIGUES D'ALTRI

Amb motiu del fet esgarriós succeït en aquesta vila la setmana passada, que relatem en les *Locals* d'aquest nombre, no podem, ni volem deixar passar tan trista oportunitat sens dir quelcom de l'influència suggestiva i desmoralitzadora del cine.

No parlarem nosaltres perquè no 's puguin titllar de parcials i exagerades nostres apreciacions: deixarem enraonar a una ploma feconda i de reputació que ha escrit veritats groixudes, pro certes, parlant del cine i altres assumptes d'interès.

Diu aixís l'escriptor de referencia:

« EL CINE, ESCOLA DEL CRIM

»Estranyarà a alguns que no es malfien prou del cine, la virulència del títol. Es cert que, com altres diversions, el cine, *de si mateix*, es indiferent; empró, pràcticament, passa amb ell com amb el teatre, balls i noveles; que per un be que puguin fer, en realitat fan mil mals.

»I no es pensi ningú que aixó sien consideracions morals i teòriques: els efectes parlen prou clar pera que puguin ésser desmentits ni tan sols desvirtuats. Aquí van.

»En la sessió de 6 d'abril de l'any 1918, de la Societat Pediàtrica Espanyola, haguda en la Facultat de Medicina de Barcelona, es presentà el cas de N., nena de tretze anys, natural d'una gran població de Mallorca, la qual, havent sortit d'una malaltia tifòdica, quedà amb lleugers trastorns cerebrals. Pera distreure-la en la seva convalescència, la portaren a una sessió de cine, en la qual una noia protagonista, vestida de blanc i coronada amb una corona de fullatge, se suicida ofegant-se en un estany. L'endemà, buscant la noia N., que no compareixia, la trobaren ofegada en una bassa d'aigua, vestida de blanc i amb una corona de fulles verdes, exactament com al cine.

»El comentari instintiu que aquests casos desperten, es una maledicció per al cine...

»Potser pensarà algú que aquells lleugers trastorns cerebrals foren com causa del desastre. No cal reduir-nos a aquest cas pera demostrar l'efecte diabòlic que causa el cine.

»En el mateix Hospital Clínic de Barcelona, es presentà un altre cas, el dia 2 de maig. Una nena X., de deu anys, i un nen, Z., d'onze anys, foren les víctimes de la maledicció del cine. Eren ambdós assidus concurrents al cine, i com a conseqüència natural, jugaven o feien els promesos com ho veien ordinàriament en les pel·lícules. Aquell dia, en veieren una en que una noia desprecia el seu promés i aquest se'n va a buscar un revólver, mata a la seva promesa i després se suicida. I talment com ho veieren aquells infants ho feren al viu. En sortint, per suggestió fatal del cine, la nena fa semblant paper al petit promés: aquest se'n va a casa seva i agafant un revólver de son pare, se'n va a la nena i li dispara, causant-li una ferida greu amb entrada i sortida en el terç superior del braç; i tot seguit el noi es dispara el revólver demunt ell mateix, ferint-se greument. Portats a l'Hospital Clínic tots dos, morí el noi al cap de pocs dies, salvant-se afortunadament la nena, que podrà guardar per tota sa vida un record tristíssim del cine maleït.

»Molts pares es creuen que els pocs anys dels seus fills son una barrera absoluta que els priva l'entrada del mal. Aixó es cosa absolutament equivocada. La precocitat dels infants es molt més gran de lo que molts se pensen. Les passions en l'infant es comencen a desenrotllar de molt petits, encara que sia d'una manera pera ells ben inconscient i irresponsable. El cine les fomenta d'una manera intensíssima.

»Un bon amic nostre, observà un dia com jugava la seva nena, de quatre anys només, d'una manera estranya. Tenia uns ninots de paper retallat, que posava damunt del llit. S'abraonava violentament damunt d'ells i després els anava a amagar entaforant-los en els testos del balcó. Preguntant-li son pare quin joc era aquell, li respongué que *feia cine*. Des d'aquell dia, ja fa anys, la nena no ha tornat a posar els peus en cap cine: i s'ha de fer constar en honor dels seus pares i pera exemple dels altres.

»Entre els majors d'edat els tribunals de justícia han pogut observar com la criminalitat ha augmentat amb les